

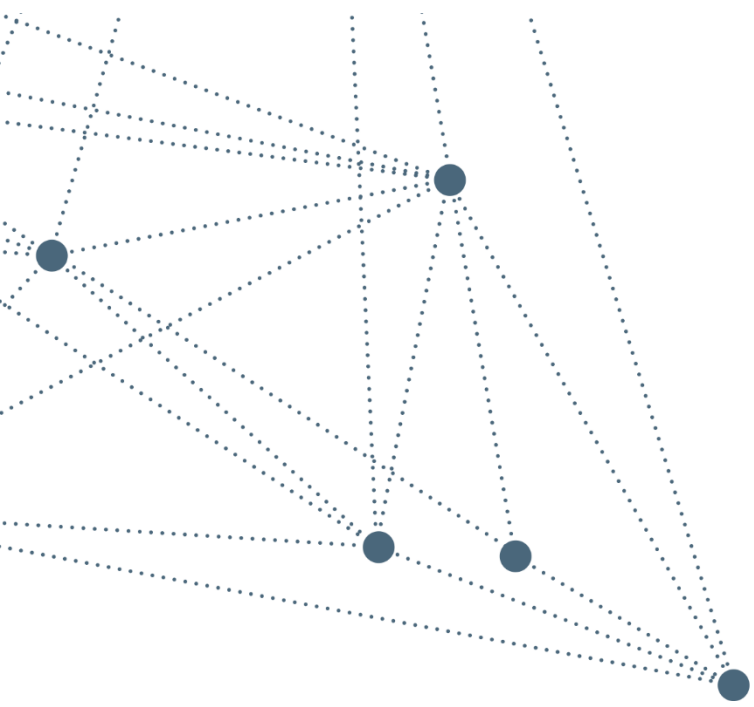
XX TROBADA DE SERVEIS LINGÜÍSTICS UNIVERSITARIS

LA GESTIÓ DEL MULTINGÜISME A LA DOCÈNCIA UNIVERSITÀRIA

CONCLUSIONS

Universitat Rovira i Virgili, 19 i 20 d'octubre de 2017

XX TROBADA DE SERVEIS LINGÜÍSTICS UNIVERSITARIS
Universitat Rovira i Virgili, 19 i 20 d'octubre de 2017

Xarxa Vives
d'universitats

01. Programa.....	3
02. Resum i línies de treball.....	4
Assistents.....	8

01. PROGRAMA

DIJOUS 19 D'OCTUBRE

- ▶ 16 h **BENVINGUDA**
 Josep Anton Ferré Rector de la Universitat Rovira i Virgili (URV)
 Ester Franquesa Directora general de Política Lingüística de la Generalitat de Catalunya
 Francesc Xavier Grau Vicepresident I de la XVU
- ▶ 16:30 h **PONÈNCIA**
La distribució funcional de les llengües: una estratègia (necessària) per a la gestió del multilingüisme a la universitat
 Miquel Àngel Pradilla Professor de la URV i director de la Xarxa CRUSCAT-IEC
Presenta: Arantxa Capdevila Vicerectora de Docència, Estudiants i Comunitat Universitària de la URV
- ▶ 18 h **TAULA RODONA**
Com afrontem els reptes de promoure el català i l'anglès a la docència universitària?
 Immaculada Fortanet Vicerectora d'Internacionalització, Cooperació i Multilingüisme de la Universitat Jaume I (UJI)
 Francesc Xavier Grau Vicepresident I de la XVU
 Jordi Matas Ex-vicepresident de Política Lingüística de la Universitat de Barcelona (UB)
 Miquel Àngel Pradilla Professor de la URV i director de la Xarxa CRUSCAT-IEC
Moderador: Jordi de Bofarull Servei Lingüístic de la URV
- ▶ 19:30 h **VISITA PER LA TÀRRACO ROMANA**
 Joaquín Ruiz de Arbulo Catedràtic d'Arqueologia de la URV
- ▶ 21 h **SOPAR**

DIVENDRES 20 D'OCTUBRE

- ▶ 9 h **COMUNICACIÓ D'EXPERIÈNCIES (1)**
Moderador: Maties Segura Servei de Llengües i Terminologia de la UJI
- *Iguaitat lingüística i plurilingüisme autocentrat a la Universitat de València (UV)*
 Rafael Castelló Servei de Política Lingüística de la UV
 Alfons Esteve Servei de Política Lingüística de la UV
- *El Pla de competència lingüística: un pla per assegurar el nivell de català dels futurs mestres*
 Ester Tur Servei de Llengües de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB)
- *Gestió de les llengües en assignatures impartides en més d'una llengua en la mateixa aula (virtual)*
 Ferran Gifra Oficina del Vicerectorat de Docència i Aprenentatge de la Universitat Oberta de Catalunya (UOC)
 Pilar Murtra Servei Lingüístic de la UOC
- ▶ 10:30 h **PAUSA**
- ▶ 11 h **COMUNICACIONS D'EXPERIÈNCIES (2)**
Moderador: John Bates Servei Lingüístic de la URV
- *Competència transversal en llengua anglesa a la Facultat de Veterinària: programa de suport per al PDI*
 Sònia Prats i Silvia Solà Servei de Llengües de la UAB
- *El Pla DANG de la URV*
 John Bates Servei Lingüístic de la URV
- *La perspectiva del docent*
 Enric Castelló Professor de Comunicació de la URV
 Antoni Martínez Professor d'Enginyeria de la URV
- ▶ 12:30 h **EXPOSICIÓ DELS RELATORS I DEBAT**
 Rosa Calafat Servei Lingüístic de la Universitat de les Illes Balears (UIB)
 Sergi Linares Servei de Promoció i Normalització Lingüística de la Universitat Politècnica de València (UPV)
 Marta Estella Servei de Llengües de la UAB
- ▶ 14 h **DINAR**

02. RESUM I LÍNIES DE TREBALL

Aquest document pretén reportar el contingut del Fòrum Vives que va tenir lloc a Tarragona el 19 i 20 d'octubre de 2017, en el marc de la XX Trobada de Serveis Lingüístics Universitaris.

La jornada tenia com a objectius reflexionar sobre la situació sociolingüística a les universitats de la Xarxa Vives i els reptes de promoure-hi el català i l'anglès; posar en comú i analitzar les experiències de planificació lingüística que pretenen incidir en els usos docents universitaris, i concloure les característiques que haurien de tenir els projectes de planificació per promoure efectivament els canvis desitjats en els usos lingüístics docents.

El text té dues parts: d'una banda, el resum de les intervencions, dut a terme per l'equip de relators de la trobada, i d'altra banda, la proposta de línies de treball conjuntes, que es proposen des de l'organització de la jornada després del debat final.

Resum de continguts

1. Ponència “La distribució funcional de les llengües: una estratègia (necessària) per a la gestió del multilingüisme a la universitat”. *Miquel Àngel Pradilla, professor de la URV i director de la Xarxa CRUSCAT-IEC. Relator: Sergi Linares (UPV)*

El professor Pradilla ens ha presentat una avaluació demolingüística sincrònica amb la qual ha caracteritzat tots els territoris de parla catalana. Ha presentat els antecedents causals que poden justificar la intervenció posterior en l'àmbit universitari i en tota la realitat social. Ha explicat que els protocols que es fan servir en els diferents territoris no són iguals i, per tant, no permeten una comparació en termes absoluts. Així i tot, ens ha presentat dades comparades de les variables lloc de naixement, coneixements lingüístics, llengua inicial, llengua d'identificació, llengua habitual i usos lingüístics interpersonals. Conclou Pradilla que l'estat sociolingüístic rebut de cada territori és diferent. Ha destacat que les polítiques lingüístiques més decidides se situarien a Catalunya i a Andorra, encara que tenen opcions de millora. Al pol oposat, amb una situació dramàtica, hi hauria l'Alguer i la Catalunya Nord; al bell mig hi serien el País Valencià, les Illes Balears i la Franja, amb un procés de substitució més lent. El professor Pradilla diu que aquesta situació obliga a polítiques lingüístiques intervencionistes.

En una segona part de la ponència ha descrit la gestió del multilingüisme a l'àmbit universitari. Ha presentat dades dels sistemes universitaris de tots els territoris i ha fet evident que presenten una diversitat enorme. Ha insistit que cal situar la política lingüística en l'agenda universitària. Ha remarcat que l'àmbit universitari és un àmbit més dins del sistema social en el qual s'ha d'intervenir, que cada territori té una situació diferent i que necessita una terapèutica, com ell l'anomena, distinta. També ha indicat que el paper de la universitat, i per tant del món del coneixement, és clau en el procés de rehabilitació lingüística. Les universitats han de trobar el camí que faci compatible la internacionalització i la responsabilitat social envers la llengua catalana. Considera Pradilla que caldria tendir a universalitzar la presència del català com a la llengua de docència dels graus quasi amb exclusivitat, com a espai de seguretat. També considera que aquesta terapèutica es pot metabolitzar bé al si de la societat catalana.

2. Taula rodona: “Com afrontem els reptes de promoure el català i l'anglès a la docència universitària?”. *Participants: Francesc Xavier Grau (vicepresident I de la XVU), Jordi Matas (ex-viceactor de Política Lingüística de la UB), Miquel Àngel Pradilla i Noelia Ruiz (directora acadèmica de Multilingüisme de la UJI). Modera: Jordi de Bofarull (URV). Relator: Sergi Linares (UPV)*

Xavier Grau ha afirmat, respecte als graus i postgraus en un context cada cop més internacionalitzat, que la paraula clau és funcionalitat. No totes les universitats tenen les mateixes funcions. El vicepresident I de la Xarxa Vives ha parlat de les universitats de recerca, a les quals ha dirigit la seua argumentació. Ha destacat que la internacionalització no és un objectiu per a cap universitat, és un efecte, i que les activitats de l'àmbit de coneixement en el món global han de contenir elements d'internacionalització. No obstant, ha afirmat que totes les universitats existeixen en algun lloc. Diu que hi ha unes poques universitats que es mouen en un marc de referències mundial, però que tota la resta són en països, i per tant els objectius d'aquestes universitats han d'estar alineats amb els encàrrecs que els fan les societats dels països on estan instal·lades. El vicepresident ha estimat que als estudis de grau s'ha d'oferir formació del màxim nivell als ciutadans en la llengua o llengües del país. Pel que fa a la formació de postgrau, està molt lligada a la formació del coneixement, i per això alguns dels màsters poden ser conduïts en la llengua que millor servisca a la funció d'aquest màster. Xavier Grau també ha destacat que el multilingüisme i el

plurilingüisme són al nucli del currículum universitari. Creu que a secundària hi hauria d'haver educació trilingüe i així, si l'alumne arriba a la universitat amb tres llengües, s'hi podria treballar una quarta llengua.

Jordi Matas ha respost que, si prenem com a referència la situació de la fi de la dècada dels anys setanta, el balanç respecte a l'ús del català com a llengua de docència al sistema universitari català és positiu. Ara bé, ha considerat que en gran mesura encara es gaudeix dels rèdits que atorguen els assoliments de finals dels setanta i inicis dels vuitanta. Ha afirmat que a Catalunya no hi ha una planificació de la política lingüística per al sistema universitari. També ha dit que la normativa sobre aquesta matèria amb referència específica a les universitats és escassa, està poc desplegada i que no s'hi aplica. Ha fet referència especial al fet que no s'ha desplegat l'acreditació lingüística del professorat. Normativa a banda, Jordi Matas diu que els equips rectorals tenen instruments per fer política lingüística. Conclou que alguns dels reptes pendents són una política lingüística homogènia per al sistema universitari català impulsada des del Govern i una major sensibilitat per part dels òrgans de govern universitaris.

Miquel Àngel Pradilla ha dit que cal una distribució de llengües a la docència i que s'ha de posar la planificació lingüística a l'agenda universitària. Ha afegit que cal una normativa flexible que indique itineraris d'actuació diversos, sense abandonar l'impuls cívic com a motor de canvi. Pel que fa al marc legal més favorable a polítiques lingüístiques més efectives, opina que com més autogovern i més sobirania, més bons resultats.

Noelia Ruiz ha explicat com a la seua universitat han engegat un pla de docència multilingüe amb predomini del valencià i amb la introducció de l'anglès. Prèviament a la implantació del pla, van estudiar els models de planificació existents a les universitats valencianes, amb especial atenció a les línies diferenciades per la llengua de docència. Finalment, van optar per una planificació que persegueix l'increment del plurilingüisme de tot l'alumnat sense itineraris diferenciats per la llengua de docència. Explica que el pla estableix per als graus una proposta de docència multilingüe amb una presència mínima del valencià del 20% (amb una indicació que s'arriba al 25%), un 5% en anglès i la resta en castellà. El pla de la Universitat Jaume I inclou formació i acreditació de professorat i alumnat amb un requisit d'acreditació d'un nivell C1 de valencià i un nivell B2 d'anglès. Un altre aspecte a destacar és la introducció d'unes altres llengües en determinats graus de manera experimental i després d'una anàlisi fina. Noelia Ruiz ha destacat que un dels resultats observats a partir de l'aplicació del pla de multilingüisme ha estat un increment de la sensibilització cap a la diversitat, ja que els futurs membres de la comunitat educativa saben de bestreta que a l'UJI es trobaran amb tres llengües. També indica que hi ha més persones acreditades i més persones que transiten per les tres llengües. Com a punt feble, destaca que no hi ha mecanismes de penalització en casos d'incompliment del percentatge establert per a cada llengua de docència. La professora Ruiz ha explicat que l'aplicació del pla busca que, en els primers cursos de cada titulació, la distribució de llengües siga equitativa i que en cada curs s'assegure la presència del valencià. Com a resposta a una pregunta sobre l'eficàcia de l'acreditació, la ponent opina que la resposta no és fàcil però que la necessitat d'acreditat-se fomenta el plurilingüisme de les persones de la comunitat, anima a la formació i garanteix coneixement, sempre que el sistema d'acreditació tinga garanties. Ara bé, l'acreditació no garanteix per se l'ús de les llengües, si bé és útil com a element dissuasiu davant d'al·legacions de desconeixement de la llengua per part de professorat i alumnat.

3. Comunicació d'experiències (1). *"Igualtat lingüística i plurilingüisme autocentrat a la Universitat de València", per Rafael Castelló i Alfons Esteve (UV); "El Pla de competència lingüística: un pla per assegurar el nivell de català dels futurs mestres", per Ester Tur (UAB), i "Gestió de les llengües en assignatures impartides en més d'una llengua en la mateixa aula (virtual)", per Ferran Gifra i Pilar Murtra (UOC). Modera: Maties Segura (UJI). Relatora: Marta Estella (UAB)*

En el primer bloc de comunicacions s'han presentat experiències centrades en la promoció de l'ús del català a les universitats.

La primera comunicació ha estat de **Rafael Castelló** i **Alfons Esteve**, sobre igualtat lingüística i plurilingüisme autocentrat a la Universitat de València. Castelló ha exposat com en la situació sociolingüística rebuda hi ha una davallada del valencià en l'espai públic, dins d'un procés de substitució lingüística de llarga durada. Així mateix, el discurs hegemònic, que han assumit tots els partits de govern, és el de la llibertat d'elecció. Una construcció discursiva errònia, diu Castelló, atès que la llengua forma part del procomú, no és un bé de mercat que es pugui vendre o fragmentar.

En un estudi fet sobre les pràctiques lingüístiques a les universitats valencianes es va veure que amb el discurs de la llibertat d'elecció s'havia tocat sostre; el coll d'ampolla no era la tria lingüística dels estudiants, sinó l'oferta d'assignatures en català, el PDI. Per aquest motiu la Universitat de València va abandonar la política de demanda per passar a fer una política d'oferta, que no pot ser monolingüe. La llengua s'entén com a part del currículum, i els estudiants s'han de formar en les llengües oficials i una tercera llengua. D'acord amb aquest plantejament, la lliure elecció només és possible en condicions d'igualtat; llibertat i igualtat han d'anar juntes. S'opta per una oferta de formació igualitària en les dues llengües oficials. Podem dir que amb aquest canvi la Universitat de València va

adoptar un discurs pragmàtic positiu, davant d'altres discursos com el normatiu, el liberal darwinista o el resistencialista.

Aquest canvi en la política lingüística es va acompanyar d'una política d'usos i d'un reglament d'usos lingüístics per donar garanties als ciutadans. Durant els sis anys d'aplicació del nou model (2011-2017) s'han constatat alguns problemes, com els costos de la diversificació de l'oferta docent, problemes competencials de PDI i alumnat, o les dificultats d'aplicació en un model d'universitat centrat en la recerca i que es dona en un context de creixent internacionalització. No obstant això, els resultats han estat positius, atès que s'ha incrementat la docència en valencià i en anglès.

La segona comunicació ha estat a càrrec d'**Ester Tur**, sobre el pla de competència lingüística de la Facultat d'Educació de la Universitat Autònoma de Barcelona. Aquest pla té com a objectiu assegurar que els futurs educadors dominin el català, com a llengua vehicular de l'ensenyament, en els diferents àmbits de la llengua. És un plantejament que, com el que s'ha exposat a la comunicació anterior, entén la llengua com a bé comú i com a part del currículum. El Pla consta de diverses accions: prova diagnòstica de català i cursos propedèutics per als estudiants de nou accés; el programa Nivell 1, integrat en les assignatures obligatòries, i el programa Nivell 2, que se supera amb un examen *ad hoc* o amb un certificat de C2 homologat. La superació del Nivell 2 és requisit perquè s'activi la nota de dues assignatures obligatòries de tercer curs. S'ofereixen cursos preparatoris per assolir el Nivell 2 i recursos d'autoaprenentatge. El Servei de Llengües col·labora amb la Facultat en la preparació, administració i correcció de la prova diagnòstica i l'examen del Nivell 2, com també en l'organització dels cursos preparatoris.

La darrera comunicació d'aquest bloc ha anat a càrrec de **Ferran Gifra i Pilar Murtra**, de la UOC: "Gestió de les llengües en assignatures impartides en més d'una llengua en la mateixa aula (virtual)". Murtra ha exposat el canvi fet per la UOC a l'estiu del 2016, en passar de campus diferenciats per llengües (català, castellà i *global campus*) a un campus únic trilingüe. En aquest context, s'inicia un nou model de gestió de les llengües en la docència, que s'aplica com a pla pilot: si hi ha poca demanda d'alumnes, s'unifiquen les aules en català i castellà en grup únic que funciona en totes dues llengües, en comptes d'oferir un grup de les assignatures en català i un altre en castellà. En les aules unificades, la interfície de l'aula apareix en la llengua que té per defecte el navegador de l'usuari i el pla docent i els missatges principals del professor són en totes dues llengües (en la resta de missatges el professor decideix si manté les dues llengües o en tria una). L'estudiant, com a emissor, escull la llengua que vol fer servir en els fòrums; com a receptor, pot fer servir el servei de traducció automàtica integrat. L'estudiant també escull la llengua en què presenta els treballs. És una experiència, doncs, que garanteix l'oferta de docència en les dues llengües oficials en tots els programes, alhora que prioritza la tria de llengua per part de l'estudiant.

S'han elaborat pautes i directrius per facilitar la gestió docent d'aquestes aules. Els primers resultats del pla mostren que la tecnologia permet funcionar amb aules no monolingües i que aquesta política ha permès mantenir el català en programes que tenen poca matrícula, alhora que aquestes aules no monolingües representen un enriquiment gràcies a la diversitat lingüística que hi ha. No obstant això, s'ha constatat que la tecnologia no ho resol tot. Cal també conscienciació i assegurar que la informació arriba adequadament als estudiants. Així mateix, s'ha comprovat que quan el professor utilitza el castellà els alumnes utilitzen només aquesta llengua. I finalment s'ha vist que el pla convindria aplicar-lo per assignatures i no, com es fa ara, per programes sencers.

4. Comunicació d'experiències (2). *"Competència transversal en llengua anglesa a la Facultat de Veterinària: programa de suport al PDI", per Sònia Parats i Silvia Solà (UAB); "El Pla DANG de la URV", per John Bates (URV), i "La perspectiva del docent", per Enric Castelló i Antoni Martínez (URV). Modera: John Bates (URV). Relatora: Rosa Calafat (UIB)*

En primer lloc, cal donar les gràcies a la URV per acollir aquest Fòrum Vives, i especialment als organitzadors d'aquesta Trobada, Sr. Jordi de Bofarull i Sr. John Bates, que han sabut ajustar el programa i els convidats a l'objectiu últim d'assentar coneixement i posar noves bases, si cal, sobre els usos lingüístics en l'àmbit acadèmic superior.

Les tres línies de la Trobada, reflexió, experimentació i planificació del català i l'anglès a la docència en les universitats catalanes, han permès els assistents, gestors universitaris i tècnics dels serveis lingüístics de la Xarxa Vives d'Universitats, aproximar-se a les tècniques de distribució funcional de les llengües des de la teoria sociolingüística i la didàctica de les llengües. Així, i des d'un enfocament pragmàtic de l'ús lingüístic, tant la ponència inaugural del Dr. Pradilla, que ha versat sobre les estratègies de la gestió del multilingüisme a les universitats, com la primera taula rodona, que s'ha ocupat dels reptes de promoure la docència en català i anglès, han calibrat la tensió inherent a la confluència de llengües en un àmbit d'ús com ara l'universitari. En el cas que ens ocupa, es materialitza en els termes següents: primer, fins a quin punt l'anglès ha servit per arraconar espai docent al català dins les aules; i, segon, en quina mesura s'hi ha beneficiat l'espanyol. Per donar-hi resposta, s'han fet propostes concretes com: a) la urgència de catalanització o, en alguns casos, recatalanització dels estudis de grau; b) la necessitat de formar els universitaris, futurs professionals del país, en la llengua del territori com a punt estratègic d'una política lingüística

nacional; c) l'especificitat dels estudis de màster que, per les característiques d'expertesa, permeten erigir-se en un espai de comunicació en llengua instrumental.

Pel que fa al segon bloc, dedicat a la comunicació d'experiències, s'hi han explicat estratègies didàctiques per formar docents en llengua anglesa i àdhuc en llengua catalana, i se n'han compartit resultats. A partir de programes com l'EMI, l'AIDA o el DANG, que permeten l'adquisició de destreses lingüístiques en llengua anglesa i llur avaluació, es pretén dotar el professor de la competència comunicativa òptima per afrontar una classe en anglès. Al darrer apartat d'aquest bloc, els professors Castelló i Martínez han compartit llurs experiències com a docents en L2. De les seves intervencions es constaten tres punts essencials: a) la pressió de la internacionalització en la distribució funcional de les llengües a les aules de màster i grau: la coresponsabilitat dels estudiants Erasmus. b) les raons dels docents a l'hora d'adoptar l'anglès com a llengua vehicular, des de formativa a la reactiva: fer ús de l'anglès per defugir de l'espanyol en la internacionalització. I, c) els llenguatges d'especialitat i llur complexitat variable: un professor d'humanitats necessita un bagatge lingüístic dens i abstracte en L2, mentre que un docent de ciències pot recórrer a un repertori lingüístic concret i tancat, propi de la seva especialitat.

Finalment, s'obre un debat entre els assistents que permet: a) constatar la necessitat d'una política lingüística comuna entre les universitats catalanes, i b) la seva adequació en plans lingüístics concrets que s'ajustin a les característiques sociolingüístiques de cadascun dels territoris administratius que conformen la comunitat lingüística catalana.

Línies de treball

Sobre les dades lingüístiques de docència universitària

Es constata la necessitat de disposar de dades lingüístiques de docència que reflecteixin més fidelment l'evolució dels usos lingüístics, com a condició per elaborar objectius i projectes de planificació lingüística adequats per promoure el català i l'anglès a la docència universitària.

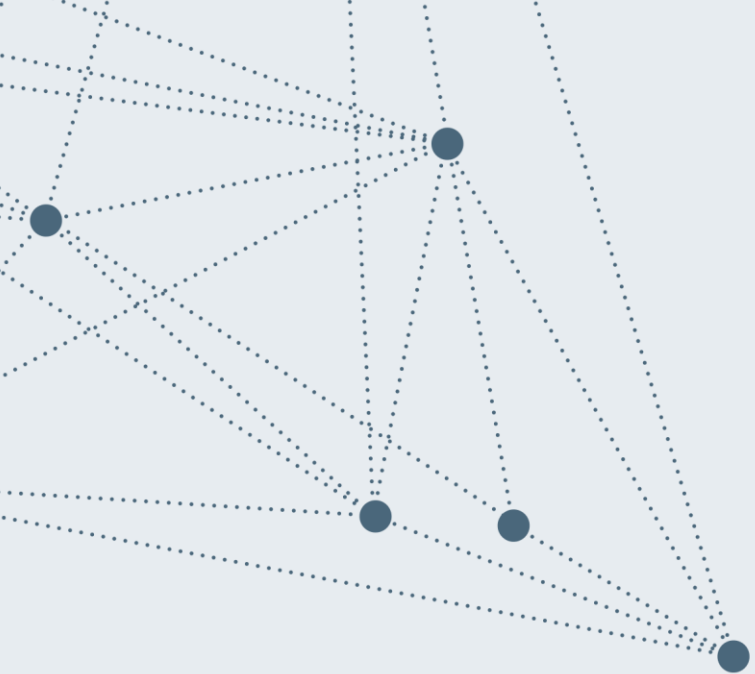
Sobre la planificació lingüística a la docència universitària

Es proposa que la política lingüística universitària aposti per una planificació lingüística de la docència basada en l'oferta, més que no pas en la demanda de l'alumnat o en la llibertat emissiva del professorat, a l'hora de promoure el català i l'anglès. A les universitats valencianes, això es pot traduir en models de plurilingüisme autocentrat com el que s'ha aplicat a la Universitat de València, i a les universitats de Catalunya i de les Illes, en models de distribució funcional de llengües que advoquin per la universalització del català als graus quasi amb exclusivitat com a espai de seguretat.

ASSISTENTS

Universitat o Entitat	Nom	Cognoms	Càrrec
Universitat Abat Oliba	Enric	Jofré Castillo	Tècnic lingüístic del Servei de Llengües
Universitat d'Alacant	Ferran	Isabel i Vilar	Director del Servei de Llengües
Universitat d'Alacant	Robert	Escolano López	Subdirector de llengües
Universitat d'Alacant	Lídia M.	Jordà Sánchez	Tècnica lingüística de Formació del Servei de
Universitat d'Alacant	Òscar	Banegas Rodrigo	Tècnic lingüístic (Unitat tècnica de llengües)
Universitat d'Alacant	Cristina	Torres Selva	Tècnica lingüística
Universitat d'Alacant	Rosa	Esteve Vidal	Coordinadora cursos UA
Universitat Autònoma de Barcelona	Marta	Estella Clota	Sotsdirectora
Universitat Autònoma de Barcelona	Sònia	Prats Carreras	Cap d'estudis del Servei de Llengües
Universitat Autònoma de Barcelona	Ester	Tur Coll	Professora de català del Servei de Llengües
Universitat Autònoma de Barcelona	Silvia	Solà Viñals	Docent
Universitat de Barcelona	Marta	Juncadella Fortuny	Responsable d'Assessorament Lingüístic i
Universitat de Barcelona	Vanessa	Bretxa	Investigadora
Universitat de Barcelona	Elisenda	Vilajoliu Galceran	Tècnica lingüística
Universitat de Barcelona	Montserrat	Lleopart Grau	Tècnica lingüística
Universitat de Barcelona	David	Casals Andreu	Tècnic lingüístic
Universitat de Barcelona	Marilisa	Birello	Responsable de formació
Universitat de Barcelona	Carles	Royo i Bieto	Professor de Llengua Catalana per a
Universitat CEU Cardenal Herrera	Vicent	Garcia Perales	Director del Departament d'Humanitats
Universitat de Girona	Andreu	Pulido Bazaga	Cap del Servei de Llengües Modernes
Universitat de les Illes Balears	Rosa	Calafat Vila	Coordinadora de Política lingüística
Universitat Internacional de Catalunya	Anna	Navarro Canyet	
Universitat Internacional de Catalunya	Mandy	Deal	Subdirectora / Professora
Universitat Internacional de Catalunya	Mònica	Clua Serrano	PDI
Universitat Internacional de Catalunya	Jennifer	Ament	
Universitat Internacional de Catalunya	Joan	Ploettner	ICLHE lecturer and EMI teacher development
Universitat Jaume I	Noelia	Ruiz Madrid	Direcció acadèmica de Multilingüisme
Universitat Jaume I	Maties	Segura Sabater	Tècnic lingüístic

Universitat o Entitat	Nom	Cognoms	Càrrec
Universitat Jaume I	Elija	Lutze	Assessor alemany
Universitat de Lleida	Josep-	Teixidó Pujol	Coordinador tècnic de l'Institut de Llengües
Universitat Oberta de Catalunya	Alexandra	Bos Solé	Project manager
Universitat Oberta de Catalunya	Pilar	Murtra Bellpuig	Directora del Servei Lingüístic
Universitat Politècnica de Catalunya	Marta	De Blas Abante	Cap del Servei de llengües i terminologia
Universitat Politècnica de Catalunya	Montserrat	Noró Castells	Servei de llengües i terminologia
Universitat Politècnica de València	Sergio	Linares de Terán	Cap del Servei de Promoció i Normalització
Universitat Politècnica de València	Eugeni	Alberola Bisbal	Cap de secció del Servei de Promoció i
Universitat Politècnica de València	Josep	Cortés i Roig	Assessor lingüístic SPNL
Universitat Politècnica de València	Begoña	Cantó Colomina	Cap d'estudis d'EPSA
Universitat Pompeu Fabra	Sílvia	Ruiz Babot	Tècnica de gestió del Multilingüisme
Universitat Pompeu Fabra	Mireia	Calm Novellas	Coordinadora de l'Àmbit del Multilingüisme
Universitat Rovira i Virgili	John	Bates	Coordinador Servei Lingüístic
Universitat Rovira i Virgili	Jordi	De Bofarull Bertran	Sotscoordinador del Servei Lingüístic
Universitat Rovira i Virgili	Marcel	Banús i Banús	Tècnic lingüístic
Universitat Rovira i Virgili	Joel	Fernández Garcia	Tècnic lingüístic
Universitat de València	Alfons	Esteve i Gómez	Cap tècnic
Universitat de València	Carles	Plasencia Vilanova	Tècnic mitjà de promoció lingüística
Universitat de València	Ernest	Anyó i Sanz	Tècnic de promoció lingüística
Universitat de València	Rafael	Ramos i Armengol	Cap de Dinamització lingüística
Universitat de València	Vicent	Sanxis Alcanyís	Tècnic lingüístic
Universitat de València	Ferran	Bataller Gomar	Tècnic lingüístic
Universitat de València	Rafael	Castelló	Director del Servei de Política Lingüística
Universitat de Vic – Universitat Central de Catalunya	Joan	Masnou Surinach	Vicerector de Relacions Internacionals i Formació Contínua
Universitat de Vic – Universitat Central de Catalunya	Oriol	Portell	Coordinador dels Serveis Lingüístic
Generalitat de Catalunya	Marta	Xirinachs i Codina	Sub-directora general de Política Lingüística

Xarxa Vives d'universitats

Universitat Abat Oliba CEU. Universitat d'Alacant. Universitat d'Andorra. Universitat Autònoma de Barcelona. Universitat de Barcelona. Universitat CEU Cardenal Herrera. Universitat de Girona. Universitat de les Illes Balears. Universitat Internacional de Catalunya. Universitat Jaume I. Universitat de Lleida. Universitat Miguel Hernández d'Elx. Universitat Oberta de Catalunya. Universitat de Perpinyà Via Domitia. Universitat Politècnica de Catalunya. Universitat Politècnica de València. Universitat Pompeu Fabra. Universitat Ramon Llull. Universitat Rovira i Virgili. Universitat de Sàsser. Universitat de València. Universitat de Vic · Universitat Central de Catalunya.

Secretaria Executiva
Universitat Jaume I
Edifici Àgora, local 10
12006 Castelló de la Plana
Tel. +34 964 728 993

Punt de suport Catalunya
Universitat de Vic
Rectorat
Sagrada Família, 7
08500 Vic
Tel. +34 938 861 855

Punt de suport Illes Balears
Universitat de les Illes Balears
Edifici Son Lledó
Ctra. de Valldemossa, km. 7,5
07122 Palma
Tel. +34 971 173 044

xarxa@vives.org
www.vives.org